

KÉKCSEI HÍRADÓ

HELYI KÖZÉLETI LAP • VI. évfolyam, 1. szám • 2011. MÁRCIUS

Elűztük a telet

Az iskola falai között nemcsak a tanuláshoz, a vidámsághoz is helye van.

2011. február 25-én jókedv és vidámság hatotta át az iskolánk falait, gyerekek készülődtek a télbúcsúztató farsangi mulatságra. Izgalom és nevetés töltötte be az ebédelt, hiszen a gyerekek napok óta izgalommal készülődtek vidám jeleneteik megtanulására. A kis „színészek” ügyesen oldották meg feladataikat, a szülők segítettek a jelmezek összegyűjtésében. Az osztályfőnökök Zámbo Józsefné, Kovács Mónika irányították a szerepek minél

hitelesebb megtanulását. Meglepetés volt a felső tagozatosok részéről, szép tánc koreográfia előadása, hisz nem könnyű ilyen korban fiúkat lányokat szereplésekre „rávenni”. A koreográffiát Rinkó Ágnes tanárnő tanította be.

Iskolánkban néptánc oktatás is folyik, ebből is ízelítőt adtak kis diákjaink a gyerekek - Kovács Borbála tanítja.

A vidám összeállítás után a gyere-

kek táncolhattak, tombola-sorsoláson vehettek részt, s a délután folyamán büfében szendvicset, üdítőt vásárolhattak. A zenét és fénytechnikát Áncsán László tanár úr és a 8-os fiúk biztosították a jó hangulathoz.

A szép iskolában, melyet idén teljes egészében birtokba vehettek a kékcsei gyerekek igazán jó hangulatban telt el a délután. **Nagy Enikő**

Felhívás

a Kékcse Gyermekei- ért Közalapítvány támogatására!

Kérjük Önt, hogy amennyiben a befizetett személyi jövedelemadó 1 %-át alapítványunk részére kívánják felajánlani, úgy az adóbevallási csomagban található

RENDELKEZŐ NYILATKOZAT A BEFIZETETT ADÓ EGY SZÁZALÉKÁRÓL

nyomatványunk „A kedvezményezett adószáma” rovatát az alábbiak szerint töltsse ki:

18800252-1-15

Amennyiben Ön helyett a munkáltatója készíti el az adóbevallását, kérjük, hogy e rendelkező nyilatkozatot munkáltatója bérelszámolójának adja át. Nemes cselekedet lenne, ha ajánlani tudnák alapítványunkkal szimpatizáló barátaik, munkatársaik számára is, hogy a Kékcse Gyermekéért Közalapítványt jelöljék meg kedvezményezettnek. Alapítványunk eddigi támogatását ezúton is megköszönjük!

Köszönettel:
Harcza Tiborné
kuratóriumi elnök

Megemlékezés Kékcsen

Az 1848/49-es forradalom és szabadságharc 163. évfordulója alkalmából tartottunk megemlékezést március 11-én, 11:30-kor a Polgármesteri Hivatal udvarán felállított emlékműnél.

Az ünnepséget Nagy Ferencné, az Arany János Általános Iskola és Óvoda igazgatónője

nyitotta meg, majd a Nemzeti Himnusz elnéklése után felcsendült a helyi oktatási intézmények közös indulója, a „Süvegemen nemzetiszín rózsá” kezdetű népdal. Ezt követően az Arany János Általános Iskola és Óvoda kis óvodásai és diákjai adták elő színvonalas, ünnepi műsorukat. A program zárásaként Szekeres Katalin polgármester asszony és Nagy

Ferencné igazgatónő elhelyezték a megemlékezés koszorúját az emlékműnél.

Az óvodásokat betanította Háda Józsefné és Gerzsényiné Hódos Ildikó. Az 5. és 6. osztályos tanulók felkészítő tanárai Áncsán László és Kovácsné Szemán Zsuzsanna voltak.

Kocsiné Nyiscsák Emma

PETŐFI SÁNDOR: ISTEN CSODÁJA

Ki sebeinkre önte balzsamot.
Valami rossz szellemtől származánk!
Isten csodája, hogy még áll hazánk.
S míg egymást martuk szennyes koncokért,
Mint a szeméten a silány ebek,
Azt vettük észre csak, hogy ezalatt
Az oroslánok itt termettenek;
Jött a tatár, jött a török reánk.
Isten csodája, hogy még áll hazánk.
Ott foly Sajó... oly görbén kanyarog,
Mint ember, aki görcsben haldokol;
Ott haldokoltunk, vérünk ott szívá
Az óriási nádaly, a mogol,
S holttesteinket fölfalá a láng!

Isten csodája, hogy még áll hazánk.
S ott van Mohács... ott nyomta a királyt
Sárkoporsóba páncéla s lova,
S készült számunkra a ledölt király
Kardjából a retentő zabola,
Melytől még most is ég és vérzik szánk!...
isten csodája, hogy még áll hazánk.
Mi lesz belőlünk?... ezt én kérdezem,
De mily kevesen gondolnak velem.
Oh nemzetem, magyar nép! élted
Mindig csak a jó sorsra bízod-e?
Ne csak istenben bízunk, mint bizánk;
Emberségünkben álljon fenn hazánk!

Szalkszentmárton, 1846. január

Mi szeretjük a matematikát!

Sok tanuló a nem szeretem tantárgyak közé sorolja a matematikát. Szerencsére vannak olyan tanulóink, akik szívesen tanulják és még matematika versenyekre is felkészülnek szabadidejükben. Minden

évben részt veszünk a Zrínyi Ilona megyei matematikaversenyen. Így volt ez 2011. február 18-án is. 13 tanulót 4 pedagógus készített fel a könnyűnek nem nevezhető matematikaversenyre:

Bodnár Bálint	3.osztály	felkészítő tanára	Zámbó Józsefné
Nagy Patrik	3.osztály	felkészítő tanára	Zámbó Józsefné
Bodnár Péter	4.osztály	felkészítő tanára	Nagy Ferencné
Horváth Ervin	4.osztály	felkészítő tanára	Nagy Ferencné
Pál Sándor	4.osztály	felkészítő tanára	Nagy Ferencné
Tarapcsák Vivien	4.osztály	felkészítő tanára	Nagy Ferencné
Bakos Kinga	6.osztály	felkészítő tanára	Kovácsné Szemán Zsuzsanna
Dienes Dániel	6.osztály	felkészítő tanára	Kovácsné Szemán Zsuzsanna
Kropok Dániel Tibor	6.osztály	felkészítő tanára	Kovácsné Szemán Zsuzsanna
Bojza János	7.osztály	felkészítő tanára	Kondisz Péterné
Hajdu Levente	7.osztály	felkészítő tanára	Kondisz Péterné
Jónás Dávid	7.osztály	felkészítő tanára	Kondisz Péterné
Pál Dániel	7.osztály	felkészítő tanára	Kondisz Péterné

A rangos megyei versenyen eddig tanulóink szép eredményt értek el. Több száz versenyző közül tanulóink többsége a középmezőnyben végzett.

Voltak nagyobb sikereink is, három évben 1–1 tanulóink az elsők között szerepelt. Az ünnepélyes eredményhirdetésen jutalomban részesült felkészítő tanárával együtt. Különösen azért vagyunk büszkéek az eredményekre, mert versenyzőink a matematika tagozatos tanulókkal is felvették a versenyt.

Kondisz Péterné
igazgató helyettes

Nagy sikert aratott a Kékcesei Kalendárium!

avagy a Kékcesei Kalendárium utóélete

Igazi meglepetés volt Karácsony előtt a község lakosainak az önkormányzat kiadásában megjelent Kékcesei Kalendárium. Sokan a meghatottságukat alig-alig leplezve köszönték meg a „kiskönyvet”.

Miért lett olyan sikeres ez a kiadvány? Nincs titok. Rólunk és nekünk szól. Önmagukat, az elmúlt négy év munkáját, az élményeiket az eredményeiket láthatták nyomtatásban a T.Olvasók. A nyomtatásról pedig mindannyian tudjuk, hogy az az ősi „technika”, ami valamit kitorökhetté, véglegessé tesz életünkben.

A Kékcesei Kalendáriumot sok-sok kedves Barátnak, Ismerősnek elküldték a lakók, mutogatták a hazlátogató rokonoknak, azzal a szándékkal, hogy tudassák Velük is a Kékcsén történt eseményeket, s kérték vigyék tovább jó hírlünket.

Többen kérdezték, hogy a borítón látható felvételt kinek a munkája? A Feszületről készült fényképet Bodnár Béla a helyi Nyugdíjas Klub elnöke készítette, a Szent Erzsébet park átadó ünnepsége napján. A felvételt látván, nem volt tovább kérdéses, hogy milyen kép kerüljön a Kalendárium címlapjára!

A Kékcesei Kalendáriumot ifj. Nyiscsák Sándor Kékcese, Petőfi út 6. szám alatti lakos által a rendelkezésünkre bocsátott szép fotók színesítik. Fotói, hitelesen tolmácsolnak a községünk eseményeiről és rendezvényeiről.

Tudjuk, hogy az alkotás olyan tevékenység, amely során az alkotó sohasem tudja azt mondani: „Készen van, befejeztem!”, „Újra és újra felfedez valamit, amit még meg szeretne mutatni,

azt akarja, hogy mások is lássák azt. Így voltunk mi is ezzel! Azonban minden igyekezetünk ellenére kimaradt egy történet. Egy történet, ami arról az emberről, pedagógusról, helytörténészről, múzeum alapítóról szól, akinek nagyon sokat köszönhet a község. Íme a történet Pál Bélánétól, Jolika nénitől:

„Pál Béláné alapító tag

Gyűrűben született és szülei is odaváltak voltak.

Kisvárdán végzett a leánygimnáziumban. Érdekeséggé meséli, hogy az iskolában 640 lány tanult. Abban az időben fiúk nem járhattak abba az intézménybe. A gimnázium után az egri

Tanárképző Főiskolán szerzett matematika-fizika szakon tanári diplomát.

A férjével – a kékcsi születésű Pál Béla tanárral – Lónyán ismerkedett meg. Ott egy évig dolgoztak együtt. Később Nyírtassra helyezték őket, majd Tiszakanyáron tanítottak. Pál Béláné tanári pályafutása utolsó 20 évében Kékcsén tanított. Zöld Zoltánné iskolai igazgató hívta őt matematika-fizika szakos tanárnak Kékcsére, ahol évente legalább három osztályban tanított. A tanítványai számára ezer felettire becsüli. Különlegesen tehetséges tanítványként említi meg a sok közül – a teljesség igénye nélkül – Gál Csillát, aki ker-

tésmérnöki diplomát szerzett, Aros Gabriellát, aki tudomása szerint matematikus lett, Puskás Melindát, aki fizikából volt nagyon jó, megyei versenyeken vett részt. Úgy tudja, hogy Németországban egy kutatócsoportban vett részt. Bakos Erik és Lakatos Adrienn azért emlékezetes tanítványai, mivel nehéz körülményeik ellenére kiemelkedően jól tanultak. Lakatos Adrienn diplomát is szerzett.

A Tanárnőnek két gyermeke van, 1 fia és 1 leánya. Fia a debreceni Kosuth Lajos Egyetemen szerzett magyartörténelem szakos tanári diplomát, majd újságíró lett a Hajdú-Bihar megyei lapnál. Jelenleg a Hajdú-Bihar Megyei Önkormányzat sajtóreferense, és az egyetemen tanít média szakon. Lánya híradó-vágó, jelenleg az RTL Klubnál dolgozik. Illetve most éppen nem dolgozik, mivel gyermeket vár. Nagy örömet jelent számára, hogy nem sokára tovább bővül a család. Unokája, akit nagyon várnak, a karácsony ajándéka lesz.

Pál Béláné Jolika néni munkáját dicséri a helytörténeti gyűjtemény tárgyainak összegyűjtése, a helytörténeti kiállítás megrendezése és gondozása a volt Általános Iskola Fő út 120. szám alatti épületében. „Sok-sok köszönet az áldozatos munkájáért Kedves Jolika néni!

Végezetül tájékoztatjuk a Tisztelt Lakosságot, hogy a Kékcesei Kalendárium iránti nagy érdeklődésre tekintettel egy újabb kiadás megjelentetését tervezzük. A Kékcesei Kalendárium megrendelhető a Polgármesteri Hivatalban 1 300 Ft/példány összeg befizetése ellenében, amely a nyomdai költségek fedezetéül szolgál.

dr. Debreczenszki Julianna
jegyző

Bor Bál – A reneszánsz

Így kezdődött az invitáló meghívó, 2011. esztendő január havának 22. napján, Kékcseén.

Közírárté tetetik, hogy a Kékcsei Önkormányzat bált rendez, a Kékcsei Általános Iskola báli termében.

Jöttek is a népek szép számmal.

A báli megnyitó után, gyertyás nyítótáncsal varázsolták el a közönséget. Az udvari táncok után, természetesen szó esett az udvari vadászatok lebonyolításáról, ceremóniájáról is. Hogyan történt a lovagútás? Milyen volt egy korabeli diploma, amely bizonyította a megtörtént eseményt.

Egyenesen a kutyakozmetikából érkezett az eseményre egy kajtató eb (beagle), és egy kereső német vizsla, gazdájuk kíséretében. Ezek a kutyafajták segítettek régen és ma is

a vadászaton a vadászokat. A gazdik rögtönzött kutyabemutatót is tartottak. A kutyusok nagy sikert arattak, a jelenlévők később az asztalokról lekerülő csontokkal jutalmazták őket. Ezután következett a fenséges Főúri Lakoma. Később elkezdődött a táncmulatság. Muzsika fülnek és léleknek. Volt jóslás, jövődó mondás szép asszonyoktól. A BORVIRÁG-OK zenekar játszotta a hagyományoknak megfelelő bordalokat és egyéb talp alá valokat. Kitűnő volt a hangulat. Közben egy jelmezbe öltözött csoport táncbemutatójában gyönyörködhetek a bálozók. Rengeteg tombolaajándék várt gazdára. A fődíj egy 100 000 Ft értékű utazás volt, amit egy fiatal házaspár nyert meg. Utólag is gratulálunk

nekik! A jó hangulat kivirradatig tartott. Köszönet Szekeres Katalin polgármester asszonynak és dr. Debreczenszki Julianna jegyzőasszonynak a megrendezésért. Továbbá mindenkinek, akik hozzájárultak a bál sikeréhez.

Gergely Elemérné
tanárnő

Farsangi mulatság az óvodánkban

„Itt a farsang áll a bál...!”

A farsang a tél elmúlását, a tavasz közeledtét jelképezi. Óvodánkban február 17-én megrendezésre került a közös farsangi mulatság a szülőkkel és a gyerekekkel, melynek helyszíne az óvoda új tornaterme volt.

Előzményként február 15-én rendhagyó szülői értekezletet tartottunk, melyen a szülők farsangi szemüveget és farsangi álarcot készíthettek a gyermekeiknek. Az óvodások jelmezek tervezgetésével, farsangi versekkel, dalokkal készültek a mulatságra. A belépőket, mely 200ft/fő volt, már előzőleg meg lehetett vásárolni a szülőknek, és a tombola felajánlásokat is már a csoportokban gyűjtötték az óvó nénik.

Február 17-én reggel minden óvodás a csoportjában felvette a farsangi jelmezét, így vonultunk be csoportonként a tornaterembe. A tanult versek, dalok bemutatása után

mindenki egyenként elmondta, hogy ő milyen jelmezbe öltözött. Izgalmas versenyjá-

sorsolás nagy izgalommal járt, hiszen mindenki szeretett volna nyerni valamit. Ezt figyelembe véve külön sorsolást szerveztünk az óvodásoknak és külön a felnőtteknek. A gyerekek közül mindenki nyert egy ajándéktárgyat, majd a felnőttek tombola sorsolása következett. Legtöbb szülő itt is nyereménytárgyakkal térhetett haza. A farsangi délelőttöt közös tánc zárta, melyet nagyon élveztek az óvodásaink. Vidáman, élményekben gazdagon, tevékenyen telt a mulatság napja, mely minden gyermekben marandó élményt hagyott.

Megköszönjük a szülők részvételét, támogatását. A farsangból befolyt pénzüsszeget gyermekeik további fejlesztésére, csoportszobáink szépítésére kívánjuk fordítani.

Gergelyné Hódos Ildikó
óvónő

Nagymama nap az óvodában

Kompetencia alapú a nagymama nap az óvodában, amely projekt hét keretén belül, második alkalommal került sor megrendezésre. Célja, a hagyományok ápolása, az idősek iránti tisztelet, a szeretet, a közös együttlét, a kapcsolatok erősítése. Az elmúlt évhez hasonlóan, újból megérkeztek a meghívók óvodásaink Nagymamáihoz, valamint az „Őszikék” nyugdíjas klub tagjaihoz, amely közös találkozóra, tevékenységre invitálta a meghívottakat.

Első napon a kiscsoportos gyerekek köszöntötték a vendégeket vidám kis műsorral, majd nagymamák meséket, történeteket mondtak a gyerekeknek.

Közös tízóraiás után alkotó, barkácsoló tevékenységbe fogott gyerek és felnőtt egyaránt. Hagyományos játékok, rég elfelejtett technikák felelevenítésével sok érdekes eszköz készült a délelőtti folyamán. A legnagyobb élmény, mégis az együtt töltött, közös tevékenység volt a gyerekek nagymamák számára.

Második nap a középső csoportosok várta szívhez szóló verseikkel, dalaikkal a ven-

dégeket, majd nagymamák meséltek gyermekkoruk élményeiről, játékaikról, csínytevéseikről. A gyerekek jóízű kacagással hallgatták a vidám történeteket. Ez idő alatt szorgos kezű

nagymamák dagasztották a tésztát a lángos sütéshez. A gyerekek csoportosan mentek megnézni a lángos készítésének menetét, majd közösen elfogyasztották a sajtos tejfölös - sima lángosokat. Jutott belőle mindenkinek, még az óvodába érkező váratlan vendégeknek is.

Harmadik napon a nagycsoportosok fogadták a vendégeket énekes táncos műsorral, majd az óvodások közös műsora szórakoztatta a közös tízóraiig a megívottakat. Ezután mézes kalács sütése volt a következő program, amelyben a gyerekek is részt vehettek, segítettek a tészta szaggatásában. Természetesen, a munka befejeztével, közösen fogyasztottuk el az omlós, ízletes süteményeket. Minden nap saját készítésű virággal ajándékozták meg a gyerekek a távozó vendégeket, az óvoda dolgozóit saját készítésű süteménnyel kedveskedtek a nagymamáknak, unokáknak.

A három napos program élmény volt gyerekeknek és felnőttek egyaránt. Köszönjük mindenkinek, hogy eljöttek, megtisztelték a részvételükkel, lelkes tevékenységükkel, meséikkel, történeteikkel, énekükkel. Reméljük, jövőre, ugyanitt, mindannyian találkozunk a „hagyományos nagymama napon”.

Rinkó Istvánné
intézményegység vezető

„Még szeretnék élni, mert élni jó”

Mi a hosszú élet titka?

Sokan feltették már ezt a kérdést, művészek, tudósok keresik a hosszú élet titkát. Komáromi Györgynek Gyuri bácsinak megadott a szép, hosszú élet, 1919. október 6.-án született Kékcsén, 93 éves.

Testvérei: Komáromi András, Komáromi István, Komáromi Erzsébet, Komáromi Péter, Komáromi László. Szülei Komáromi András és Sipos Mária - szeretetben nevelték fel, akik béresek voltak, tőlük tanulta meg a munka, tiszteletét, szeretetét. 12 éves korában édesanyja meghalt, s már gyermekként bekapcsolódott a felnőttek munkájába. Kékcsén 6. osztályt végzett a koroktatási rendszernek megfelelően.

Feleségét Bereczki Irént 23 éves korában ismerte meg, Tiszakanyáron 1943. november 27-én kötöttek házasságot. Ő dohányos családból származik, dohánytermesztéssel foglalkoztak.

Házasságukból négy gyermek született Imre, Ferenc, György, Irén. Azóta 8 unoka és 10 dédunoka teszi széppé, boldoggá idős napjait.

Megélte a második világháborút, harcolt a fronton Szovjetunióban, tizedes, majd rajparancsnok volt, 12 ember tartozott hozzá, és szakaszvezetőként szerelt le. A lövészárkokban a szerető feleségére gondolva tudta, félelmet legyőzni. Az itthonról kapott levelek, fényképek tartották benne a lelket. Miközben felidéri a régi emlékeket, felesége fényképét nézegetve, könny szökik megfáradt, idős szemébe. De szerencsésen hazatért, a háború befejezésével folytathatta életét.

Ezután két évet dolgozott a Vasútnál Budapesten, Kisvárdán kolhozvezetőként, majd hazatérve családjával kiköltözött a Ligetbe, ahol 2 évig kerülőként dolgozott. 1957-től 1978-ig Záhonyban a MÁV Üzemfőnökségen

és a tuzséri átrakóban dolgozott. Kerékpárral tette meg az utat Kékcse és Kisvárdá állomás között nap mint nap. Gazdálkodott, földet művelt feleségével, nevelték, tanították gyermekeiket.

Életére árnyékot az vetett, amikor felesége kórházba került, naponta látogatta, majd éveken át ápolta nagy odaadással, kitartással. 10 éve halt meg, azóta gyermekei, unokái és a jó szomszédok segítik idős napjait.

50. házassági évfordulójukat családi körben ünnepelték, s pap előtt újra megesküdtek. 57 évet éltek együtt.

Napjainkban is dolgozik, büszkén meséli, hogy Ő még nem beteg, csak néha kicsit szédül a feje.

93 éves s azt mondja, még szeretne élni, mert élni jó.

Mi a hosszú élet titka?

Sokféle válasz van erre. Van, aki a munkában hisz, valaki a megfelelő táplálkozásban, egészséges életmódban. Gyuri bácsival beszélgetve a válasz leginkább a szeretetben, gyökerezik, amit felesége, családja körében élt meg.

Jó egészséget kívánok!

Nagy Enikő

Nyugdíjasok találkoztak

2011. január 18-án került sor a nyugdíjasok találkozója Kékcsén.

A kékcsei „Őszikék” nyugdíjas klub vendégségbe hívta a dombrádi „Őszirozsás” nyugdíjasokat. A szeszélyes időjárás ellenére sokan elfogadták a meghívást a találkozóra. Tiszteletét tette Bakajsa András tanár úr is. Az ő irodalmi szállításával kezdődött az esemény. Méltatta Ölbey Irén, dögei író, tanítónő életútját, verseit. Verseiből mondott idézeteket. Sajnálattal fejezte ki, hogy külföldön adták ki verseit. Szűkebb pátriájában ma sem ismerik és méltatják kellőképpen.

Az elismerés kapcsán megemlítette dr. Béres József munkásságát és örökségét is. A „Béres-csepp” létrehozójára méltán lehetünk büszkék valamennyien. Nagyon

bensőségesen, jó hangulatban telt ez a kis irodalmi beszélgetés. A dombrádi vendégek megismerhették a Kékcsén történt előző 4 év eseményeit, a kékcsei Kalendáriumból.

Ezután Bodnár Béla klubvezető vetített, csodálatos színekben pompázó virágkompozíciókat, melyeket saját felvételeiből állított össze.

A kékcsei toroskáposztának is nagy sikere volt, amely most éppen aktuális ételnek számít.

Jó hangulat, baráti beszélgetések alakultak a két csapat között.

Megtisztelték jelenlétükkel a nyugdíjasokat Szekeres Katalin polgármesterasszony és dr. Debreczenszki Julianna jegyzőasszony is. Meleg, köszöntő szavaikkal kívántak valamennyiünknek erőt, egészséget és sikereket a szereplésekhez.

Gergely Elemérné
nyugdíjas tanár

Nyugdíjas találkozóra

Magammal hoztam a kert illatát,
Az asszonykórus kedvességét és szép dalát.
Szívemben újra élnek a régi emlékek,
Ha veletek vagyok az emlékek szebbek.
Milyen jó újra együtt nevetni, beszélni,
Újra élni a múltat és sokat mesélni.
Elmondani egymásnak bánatunk, örömünk,
Ki tudja, mit hoz a sorsunk.
Szeressük egymást és boldoguljunk!
Szóljon most szívükből nektek az ének,
Éltetek szeretet, boldogság kísérvé.
Nyugdíjas évek egészségét, békességet hozzon,
Ezt kívánom Én és az Asszonykórus.
Énekeljünk, zengjünk halleluját,
Az Úr Jézusnak, mert Ő szeretetet ad!

Írta: Ruháné Ilonka néni